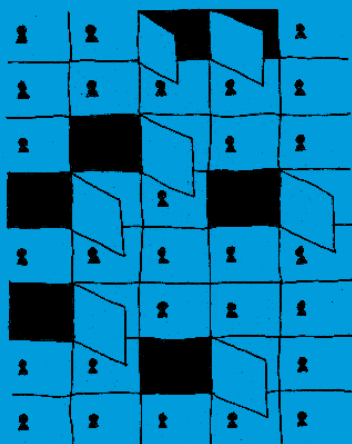

BOL TO DOKONALÝ ZLOČIN

DIAMANTOVÁ LÚPEŽ V ANTVERPÁCH,
15. – 16. FEBRUÁRA 2003

V KONTEXTE

MIESTO

Svetové diamantové centrum, Antverpy, Belgicko

TÉMA

Vykradnutie trezoru

PREDTÝM

18. marca 1990 Dvaja zloději prestrojení za policajtov vniknú do bostonského Múzea Isabelly Stewartovej Gardnerovej v Massachusetts, oklamú ochranku a ukradnú trinásť umeleckých diel nesmiernej hodnoty.

POTOM

18. februára 2013 Osem ozbrojených mužov vo falošných policajných uniformách ukradne z obrnenej dodávky na dráhe bruselského letiska diamanty za 40 miliónov eur.

Po stáročia sú belgické Antverpy srdcom svetového obchodu s diamantmi. Prechádza nimi väčšina surových diamantov zo všetkých kútov planéty v hodnote desiatok miliárd dolárov – a kde sú diamanty, tam sú aj zloději.

Základom každej veľkej lúpeže je precízne plánovanie. Vylúpeniu Svetového diamantového centra v Antverpách v roku 2003 predchádzali niekoľkoročné prípravy – nie bez dôvodu bola táto krádež označená za „dokonalý zločin“.

Dva roky pred lúpežou si Sicíľčan Leonardo Notarbartolo, rodák z Palerma, celoživotný zlodej a špecialista na ohlupovanie obetí osobným kúzlom, prenajal v priestoroch centra kanceláriu ako obchodník s diamantmi. Získal tak nepretržitý prístup do budovy aj do trezoru, kde mal vlastnú bezpečnostnú schránku.

Bez stopy

V noci na 16. februára 2003 sa Notarbartolo a päť ďalších zlodějov z povestnej „turínskej školy“ do trezoru vlámali.

Budovu chránilo deväť rôznych úrovní zabezpečenia vrátane kamier a infračervených tepelných

Antverpy si povest' svetového diamantového centra právom zaslúžia: prejde nimi 85 % všetkých surových diamantov a ročne sa tu predajú brúsené diamanty za 16 miliárd dolárov.

a pohybových snímačov, ale gang napriek tomu vyraboval 123 zo 160 bezpečnostných schránok v trezore a nespustil pritom žiadny alarm ani nezanechal stopy po násilnom vniknutí. Zamestnanci diamantového centra dokonca lúpež zbadali až 17. februára. Zároveň zistili, že chýbajú záznamy z bezpečnostných kamier. Keď vyšetrovatelia prezreli miesto činu, odhadli, že lupiči si odniesli diamanty, iné drahokamy, zlato a šperky za 70 miliónov eur.

V KONTEXTE

MIESTO

Umeleckohistorické múzeum, Viedeň, Rakúsko

TÉMA

Krádež umeleckého diela

PREDTÝM

21. augusta 1911 Z parížskeho múzea Louvre ukradnú slávnú *Monu Lisu* od Leonarda da Vinci. Obraz sa znova nájde po dvoch rokoch, keď sa ho zlodej pokúsi predať.

POTOM

16. októbra 2012

Rumunský gang sa vláme do múzea Kunsthall v Holandsku a ukradne odtiaľ sedem obrazov za 22 miliónov eur.

EXPERT NA POPLAŠNÉ SYSTÉMY

KRÁDEŽ CELLINIOHO SOLŇIČKY, 11. MÁJA 2003

Popri viedenskom Umeleckohistorickom múzeu sa ktosi zakrádal. Bol síce amatér, ale šikovne obchádzal špičkové pohybové senzory a hliadkujúcu ochranku. Vyliezol po lešení a pretiahol sa dnu cez vytŕčené okno na druhom poschodí. Rozbil vitrínu a zmizol s drahocenným renesančným dielom.

Krádež pozlátenej solňičky v odhadovanej hodnote 61 miliónov eur, ku ktorej došlo 11. mája 2003 skoro ráno, vyvolala škandál v celom Rakúsku. Prepracovaná 25 cm vysoká soška Neptúna s trojzubcom je majstrovským dielom slávneho talianskeho sochára zo 16. storočia Benvenuto Celliniho.

Aj keď stála desiatky miliónov, bola prakticky nepredajná, pretože žiadny slušný obchodník s umením by sa jej nedotkol. Zlodej sa dvakrát neúspešne pokúšal získať za ňu výkupné. Nakoniec

polícia v januári 2006 zatkla päťdesiatročného Roberta Manga, špecialistu na bezpečnostné alarmy a vášnivého zberateľa sôch. Zakrátko sa priznal. Vraj to bolo celé „spontánny nápad“.

Mang doviedol políciu k renesančnému pokladu, ktorý zakopal v lese 90 km severovýchodne od Viedne. Soška bola zabalená do plátna, obmotaná fóliou a uložená v olovenej škatuli, ktorá ju chránila pred poškodením. V septembri 2006 si Mang vypočul rozsudok: štyri roky väzenia. Bol však predčasne prepustený už v roku 2009. ■

Táto krásna solňička z roku 1543 bola darom pre francúzskeho kráľa Františka I. Ide o jediné zachované Celliniho dielo z drahého kovu.

ZNIE TO PODIVNE A NEUVERITEĽNE, ALE JE TO SKUTOČNÝ PRÍPAD

RUSKO-ESTÓNSKY „VODKOVOD“, 2004

V KONTEXTE

MIESTO

Narva, Estónsko

TÉMA

Pašeráctvo

PREDTÝM

1916 Po vyhlásení prohibície v americkom štáte Michigan priekupníci pašujú rum na lodiach z kanadského Windsoru v provincii Ontário do Detroitu v Michigane.

12. augusta 1998 Litovská polícia odhalí potrubie na pašovanie alkoholu cez hranice z Lotyšska do Litvy.

POTOM

6. januára 2014 Filadelfská polícia zatkne miestneho advokáta, ktorý v pivnici svojho domu nelegálne predával drahé vína. Spolu bolo zhabaných 2 500 fliaš v hodnote 150 000 až 200 000 dolárov.

Medzi augustom a novembrom 2004 využívali podnikaví ruskí a estónski pašeráci pozoruhodný spôsob na pašovanie neprecleňného alkoholu: cez dva kilometre dlhé potrubie vedúce po dne rieky Narva pumpovali do Estónska, bývalej sovietskej republiky, obrovské množstvá ruskej vodky.

Estónsko len krátko predtým, 1. mája 2004 vstúpilo do Európskej únie, kde sa vodka predávala za oveľa vyššie ceny než v Rusku. Pašeráci však mali smolu, pretože v Tallinne sa im nepodarilo nájsť ani jedného kupca. Napokon sa nelegálnej vodky zbavili v druhom najväčšom estónskom meste Tartu.

Operácia bola odhalená náhodou, keď robotníci pri kopaní jám na výsadbu stromov narazili neďaleko pohraničného mesta Narva na potrubie položené na dne priehrady. Colníci zhabali 1 400 litrov alkoholu a potrubie odstavili. Neskôr sa našlo veľké množstvo neprecleňného alkoholu aj v Tallinne, ukryté v nákladnom aute. Úrady

”

Pri vyšetrovaní sa tiež zistilo, že páchatelia sa márne pokúšali predat časť alkoholu v Tallinne... bol však dosť zlej kvality.

Mari Luuková

“

odhadovali, že kým bol gang jedenaástich ruských a estónskych pašerákov dolapený, stačil z Ruska do Estónska prečerpať 7 450 litrov vodky.

O dva roky neskôr estónska polícia objavila v tej istej rieke ďalšie pašerácke potrubie, ale odstavila ho, skôr než sa ním do Európskej únie stihol nelegálne prepraviť akýkoľvek alkohol. ■

LONDÝNSKI LUPIČI ZO STAREJ ŠKOLY

LÚPEŽ V HATTON GARDEN, APRÍL 2015

V KONTEXTE

MIESTO

Londýn, Spojené kráľovstvo

TÉMA

Vykradnutie trezoru

PREDTÝM

11. septembra 1971 Zlodeji, medzi ktorými je aj Brian Reader, sa vlámu do trezoru v pobočke Lloyds Bank na ulici Baker Street v Londýne a ukradnú asi 3 milióny libier (dnes približne 42 mil.).

12. júla 1987 V londýnskom centre Knightsbridge Safe Deposit sa zlodeji vydávajú za potenciálnych zákazníkov, aby sa dostali dnu. Potom prepadnú zamestnancov a vezmú si hotovosť a šperky v hodnote 60 miliónov libier (dnes 158 miliónov).

POTOM

4. – 5. februára 2016 Počítačovní hackeri sa pokúsia ukradnúť z centrálnej banky Bangladéša 900 miliónov dolárov.

Začiatkom jari 2015 uskutočnil sedemdesiatšesťročný veterán zlodejstva Brian Reader plán „poslednej akcie“, ktorý pripravoval tri roky. Mal bohaté zlodejské skúsenosti, veď bol jedným z páchatelov lúpeže na Baker Street v roku 1971. Do akcie s ním šli aj starí kamoši: John „Kenny“ Collins (74 r.), Terry Perkins (67 r.) a Danny Jones (60 r.).

Blížil sa prvý aprílový víkend roku 2015, na ktorý pripadala Veľká noc aj židovský sviatok Pesach. Spoločnosť Hatton Garden Safe Deposit prevádzkujúca bezpečnostné schránky sa chystala vo štvrtok večer zatvoriť svoje priestory a znova ich otvoriť až nasledujúci utorok. Vychýrená

Lupiči vyvrtali do hrubej betónovej steny tri otvory tesne vedľa seba. Použili vŕtačku s diamantovým vrtákom, ktorú štyri mesiace predtým ukradli z neďalekého búraniska.

šperkárka štvrt Londýna mala byť počas predĺženého víkendu vyludnená.

Hladký priebeh

Poslední zamestnanci opustili budovu približne o 20.20. O päť minút bezpečnostné kamery zachytili skupinku mužov smerujúcich výtahovou šachtou nadol k trezoru. Velil im chlapík, ktorému dala tlač prezývku „pán Ryšavý“, pretože mu spod čiapky trčali ryšavé vlasy. V gangu ho volali Basil. Na zázname bolo vidno ďalšie tri osoby, ako tlačia veľké nádoby na kolieskach: zlodeji zjavne plánovali veľkú korisť. V tej chvíli sa

Boli to analógoví zločinci, ktorí kradli v digitálnom svete.
Scotland Yard

